

Carrer Portal Nou, 7 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.com
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

LA SOMBRA DEL PASADO

Werk ohne Autor

Alemanya, 2018

Direcció i guió: Florian Henckel von

Donnersmarck

Intèrprets: Sebastian Koch, Tom Schilling,

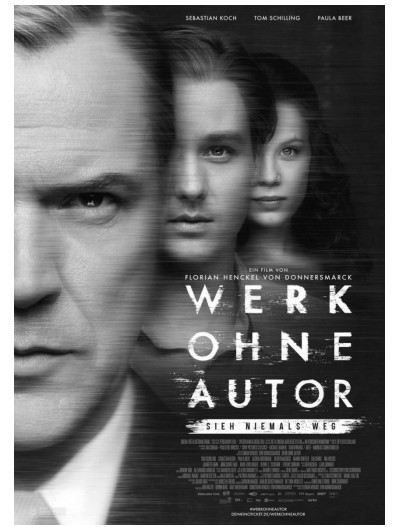
Paula Beer, Lars Eidinger

Durada: 188 min

Gènere: drama

Idioma: Alemany

Data d'estrena: 05/04/2019

No abaixar la mirada

Dues observacions abans de comentar la pel·lícula. La primera és que després de repassar el que n'ha dit la crítica espanyola —«Aquesta és la típica pel·lícula que no cal anar a veure, per pesada, avorrida, llarga, sense contingut...» i altres mots que no ajuden a fer que el personal la vagi a veure— i la crítica de fora (França, Alemanya, els Estats Units...) que, al contrari, la deixen com una pel·lícula «extraordinària, de gran contingut, sensible, denunciadora...» i moltes altres frases elogioses, jo sóc del parer dels segons, de la crítica que la deixa bé. La segona consideració és que últimament gairebé totes les pel·lícules que veig se'm fan llargues. Aquesta, *Werk ohne Autor* (Obra sense autor, 2018), titulada en castellà *La sombra del pasado*, té una durada de tres hores llargues i no se m'ha fet gens pesada.

Donades aquestes dues informacions inicials, recordem que el director d'aquesta interessant pel·lícula, Florian Henckel von Donnersmarck, és un escriptor, guionista i director alemany de 45 anys que va ser el responsable del guió i la direcció de la reconeguda pel·lícula, tant per part del públic com de la crítica, *Das Leben der Anderen* (La vida dels altres, 2006), que va obtenir l'Oscar a la millor pel·lícula de parla no anglesa.

La història comença amb Hitler aclamat per les masses i els inicis de la Segona Guerra Mundial, i acaba, el film, a finals dels anys seixanta. Entremig haurem vist històries d'extermini, gent perseguida pel fet de no ser del partit nazi i, acabada la guerra, marginada pel fet d'haver estat del partit. Viurem la intensa relació del protagonista, que comença la història amb 8 anys i l'acaba amb 30 i tants; primer amb la seva tia, amb els seus pares, amb una noia que s'assembla molt a la seva tia. També viurem la història d'un ginecòleg alemany que fa de les seves quan és metge de la SS i després, amb l'alliberament de la República Democràtica Alemanya, sap adaptar-se. També l'amor per l'art i la creació. L'art del «jo, jo, jo...» i l'art del poble.

Tot un gran contingut per a una història ben explicada i molt ben conduïda, en què hi ha passió per la vida, per l'art, per la bellesa. També hi ha lloc per a la imaginació,

la creació, el deixar-se anar i per a la bellesa del cos, dels objectes... Hi ha violència, amor, molt de sexe i molta destrucció, tant de vides com de sentiments.

Cal recalcar la molt bona posada en escena, tant per part dels actors com pel que fa a l'ambientació dels exteriors, el vestuari, els pentinats, la música, els vestits, els interiors dels habitatges, els cotxes i els autobusos; formen part de la història perquè es pugui comprendre, per situar-te millor.

És una pel·lícula llarga que es fa curta, que hi passen moltes coses, que té molts de detalls i algunes escenes extraordinàries, moltes d'elles d'una bellesa que et deixa bocabadat.

Un dels protagonistes de la pel·lícula és l'actor alemany de 56 anys Sebastian Koch, molt assidu en les pel·lícules alemanyes (també va intervenir en *La vida dels altres* que hem esmentat més amunt) i internacionals, en què la majoria de les vegades fa de militar alemany de la Segona Guerra Mundial, i que curiosament cada vegada té més una semblança amb Roger Moore. En aquest film fa de doctor i pare obsessiu de la protagonista.

La sombra del pasado és una coproducció d'Alemanya i Itàlia que en la darrera edició dels Oscar va estar nominada a la millor pel·lícula de parla no anglesa.

Guillem Terribas

Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona